

د انگلستان او ويلز د حقوقدانانو

د بشر د حقوقو کمیته

(BHRC)

اساسی حقوق

افغانستان

می ۲۰۰۸ کال

د انگلستان او ويلز د حقوقدانانو
د بشر د حقوقو د کميټې نشرات
لندن - (BHRC)

د مطالبو فهرست

۵ عمومي اصول

۶ د افغانستان اساسي قانون

۶ آزادي / قانوني مراحل

۷ شکنجه او زورونه

۷ د بين الدول د حقوقو رول

۸ د بریتانیې تجربه

۸ آزادي / قانوني مراحل

۹ شکنجه او زورونه

۱۱ د امریکې د متحده ایالتونو تجربه

۱۱ آزادي / قانوني مراحل

مقایسوی اساسی حقوق

عمومی اصول

۱. اساسی قانون خه شی دی؟
۲. اساسی حقوق خه دی؟
۳. د اساسی حقوق منابع کوم دی؟
۴. بین الدول حقوق د اساسی حقوقو سره خه اړیکه لری؟
۵. خنګه کولای شو د بیلابیلو قضائی مراجعو د پریکړو خنګه د اساسی قانون په تفسیر کې کار واخلو؟
۶. د بشر د حقوقو توجیحات کوم دی؟

د افغانستان اساسی قانون

آزادي / قانونی مراحل

د آزادی او قانونی مراحل په هکله د افغانستان د اساسی قانون احکام دادي:

"

څلورويشتمه ماده

آزادي د انسان طبیعی حق دی. دا حق د نورو د آزادی او له عامه مصالحو پرته چې د قانون له ليارې تنظیمي حدود نلري. د انسان آزادي او کرامت له تیري خوندي دي. دولت د انسان د آزادی او کرامت په ساتنه او درناوي مکلف دی.

پنځه ويشتمه ماده

د ذمی براءت اصلی حالت دی. تر هغې چې د باصلاحیته محکمې په قطعی حکم متهم محکوم علیه ثابت نه شي، بې گناه گنل کیږي.

اوه ويشتمه ماده

هیڅ یو عمل جرم نه گنل کیږي خو دهغه قانون له مخې چې د جرم تر ارتکاب دمخه نافذ شوی وي. هیڅوک د قانون له حکمونو پرته تعقیبیدای، نیول کیدای او یا توقیفیدای نه شي.

هیچاته سزا نشي ورکول کیدای مگر، د باصلاحیته محکمې په حکم او دهغه قانون له احکامو سره سم چې د اتهام وړ فعل تر ارتکابه مخکې نافذ شوی وي.

یو دیرشمه ماده

هرڅوک کولای شي چې له نیولکیدو سره سم له ځانه د اتهام د لرې کولو او یا د حق د ثابتولو لپاره مدافع وکیل وټاکي.

متهم حق لري چې له نیولو سره سم له منسوب اتهامه ځان خبر کړي او دهغې مودې دننه چې قانون یې ټاکي، محکمه کې حاضر شي.

دولت په جنایی پېښو کې د بیوزلي متهم لپاره مدافع وکیل ټاکي.

د متهم اړو د هغه د وکیل ترمنځ مکالمات، مراسلات او مخابرات له هرډول تعرض
څخه خوندي دي.
د مدافع وکیلانو وظایف او واکونه د قانون له ليارې تنظيميږي. "

شکنجه او زورونه

د شکنجې په لړ احکام دادي:

نه ويستمه ماده

د انسان تعذيب منع دي.
هيڅوک نه شي کولای چې له بل شخص څخه حتی د حقایقو د ترلسه کولو لپاره که څه هم
تر تعقيب، نيونې يا توقيف لاندې وي او يا په جزا محکوم وي، د هغه د تعذيب لپاره
اقدام وکړي يا يې د تعذيب امر ورکړي.
د انساني کرامت مخالفې جزا ټاکل منع دي.

ديرشمه ماده

د متهم يا بل شخص څخه په زور ترلاسه شوي څرگندويې، اقرار يا شهادت اعتبار نه لري.
په جرم اقرار د متهم هغه اعتراف ته وايي چې په بشپړه خوښه او د عقلی روغتيا په حالت
کې يې د باصلاحيته محکمې په وړاندې کړی وي. "

د بين الدول د حقوقو رول

د بين الدول حقوقو د رول په هکله د افغانستان په اساسی قانون کې لاندیني احکام شته:

"

اوومه ماده

دولت د ملگرو ملتو د منشور، د بين الدول معاهدو، د نړيوالو ميثاقونو چې
افغانستان د هغو سره تړاو لري او د بشري حقوقو د نړيوالې اعلاميې رعايت کوي. "

د بریتانیې تجربه:

آزادی / قانونی مراحل

نیویارک کی د سپتمبر د یوولسمی نیتی د بریدونو نه وروسته د برتانیې دولت د " تروریزم، د جرایمو ضد او امنیت د تامین قانون (ATCSA ۲۰۰۱) تصویب کړ. دا قانون د کورنیو چارو وزیر (ددی قانون د اجرا کولو یو غړی) ته د هغو بهرنیانو د نیولو او بندی کولو حق ورکاوه چی دنړیوال ترهگری "معقول شک" پری شوی وی. د A and Others په قضیه کی کورنی چارو وزارت ته د بهرنیو چارو وزیر په مقابل کی، باید د برتانیې د مشرانو مجلس ددی مقرراتو قانونیت خپرلي وای. پدی ارتباط:

(۱) له هر څه نه مخکی، دا مقررات د اروپایی کنوانسیون د بشری حقونو (The ECHR) د (۱) ۵ مادې ناقض دی چی وایی "هر څوک د آزادی او شخصی امنیت حق لری. "او داچی " هیڅوک به له خپلی آزادی نه بی برخي نه شی. " دا قضیه په مشخصو برخو کی صدق کوی چی هیڅ یو بی عملی نه شوه.

(۲) د اروپایی کنوانسیون د بشری حقونو پنځلسمه ماده هیوادونو ته حق ورکوی چی ددی کنوانسیون ځینی مقررات (د پنځمی مادې په شمول) تر دغو شرایطو لاندی فسخ کړی، "د جگړی یا عمومی اضطرابی حالاتو په وخت کی چی ملی ژوند ته گواښ وي." (۳) د برتانیې دولت استدلال کوی چی (الف) د ترهگری د گواښ له امله چی ددی هیواد وگړی ورسره مخامخ دی، ددی حق تر لاسه کړی چی (د ۱۵ مادې پر اساس) ځان د پنځمی مادې په مقابل کی ملزم ونه گڼی. او په همدی دلیل (ب) د توقیف هغه واک چی ورته ورکړ شوی د ATCSA ۲۰۰۱ قانون پر اساس مشروعیت لری.

(۴) د برتانیې د مشرانو مجلس دا استدلال رد کړ او امری وکړ چی د توقیف، حق، د اروپایی کنوانسیون د ATCSA ۲۰۰۱ قانون سره مطابقت نلری.

أ. محکمی پریکړه وکړه چی "د اتهام یا محاکمی نه پرته د یوی نامعلومی مودی لپاره د یو شخص توقیفول، په هر هغه هیواد کی چی قانون پکښی نافذ دی، د منلو وړ نده." (لرد نیکلاس ته دی مراجعه وشی. پارگراف ۷۴)

ب. د ATCSA قانون پدی هکله د برتانیی هغو اتباعو له اتهامه پرته د توقیف په هکله چی د ترهگری فعالیتونو شک پری کیږی، څه ندی ویلی، په همدی دلیل د مشرانو مجلس پریکړه وکړه چی د ATCSA په قانون کی د بهرنیانو د توقیف صلاحیت معقول نه او له تبعیض نه ډک دی.

ج. قاضی لرد هافمن ددی نه مخکی لاړ او پریکړه یی وکړه چی "د ملت امنیت ته هیڅ کوم تهدید چی د اروپایی کنوانسیون په ۱۵ ماده کی راغلی، وجود نلری" ملت ته تهدید، په هغه صورت کی چی د متعارفو قوانینو او سیاسی ارزښتونو پر اساس ژوند کوی، د تروریزم څخه نه، بلکی د تروریزم ضد په څیر قوانینو څخه رامنځته کیږی. "(۹۷ پاراگراف دی وکتل شی)

ددی پریکړی په ځواب کی، پارلمان د "۲۰۰۵ د ترهگری ضد قانون" تصویب کړ دا قانون د "نظم د کنترول واک" و رېځنی چی د هغی پر اساس هر هغه چا چی په ترهگریزو فعالیتونو کښی د لاس لرلو شک ورباندی کیږی محدودیتونه وضع کیږی. که چیری د نظر وړ شخص باندی د حکم د عملی کیدو د دلایلو ښکاره کول او یا د هغو اطلاعاتو ورکول چی حکم د هغی پر اساس اجرا شوی د عمومی گټو پر خلاف وی، په هغه صورت کی د نظر وړ شخص ددی حق نلری چی د خپل توقیف په اړه په دلایلو او اطلاعاتو پوه شی.

د کورنیو چارو د وزارت او ج ج او نورو په مقابل کی بهرنیو چارو د وزیر قضیه (۲۰۰۷) UKHL ۴۵، د مشرانو مجلس دا موضوع وڅیړله چی د نظم د کنترول ځینی پریکړی (چی مثلا له شخص څخه غواړی د خپلی ورځی ۱۸ ساعته پخپل کور کی تیر کړی) د اروپایی کنوانسیون د بشری حقونو د ۵ مادې پر اساس "د آزادی نه بی برخي کول" گڼل کیږی یا نه. د مشرانو مجلس په ۳-۲ اکثریت باندی پریکړه وکړه چی دا پریکړی د نوعیت، مودی او د تطبیق اغیزی او طریقی پر بنسټ، د اروپایی کنوانسیون خلاف دی.

شکنجه او زورونه:

د کورنیو چارو د وزارت د الف او نورو په مقابل کی بهرنیو چارو د وزیر قضیه (۲۰۰۷) UKHL ۷۱، د مشرانو مجلس دا موضوع وڅیړله چی آیا داسی پیښی وو چی په هغی کی تر لاسه شوی شواهد، د قضایی مراحلو د ډولونو په یو شکل کی، د شکنجی له لاری وړاندی شوی وی یا نه. د قضایی مراحلو په هکله دا پوښتنه طرحه شوه چی باید د هغواشخاصو د

توقیف سره رابطه ولری چی د حکومت لخواه نړیوالی ترهگری د شکمن په توگه پیژندل شوی او دا افراد حکومت د خپل شکمنتوب په وړاندې چلنج کړی وی. مشخصه مساله دا وه چی آیا د یو بهرنی هیواد لخوا د شکنجې له لاری ترلاسه شوی شواهد ، بی لدی نه چی د برتانیی هیواد پکی بنکیل وی ، کولای شی عدلی بهیر ته وړاندی شی او که نه. د مشرانو مجلس پریکړه وکړه چی د قضایی بهیر په هره مرحله کی ددغو شواهدی په وړاندی تل یو مطلق ممانعت وجود لری. د بیانو مهمی برخی دادی.

" انگلیسی قوانین په تیرو پنځوسو کلونو کی د شکنجی حاصل ته د نفرت او بیزارتیا په سترگه کتلی. او دا بیزارتیا د نړی د ۱۴۰ هیوادونولخوا چی د نه زورونی قرارداد بی لاسلیک کړی، منل شوی " (پرلارد بنگهام، ۵۱ پاراگراف)

" د عمومی قوانینو اصل په یواځی توگه د شکنجی له لاری د شواهدو د ترلاسه کولو د مخنیوی امر ورکوی او هغه بی اعتباره ، غیر منصفانه ، او انسانی حیثیت او معیارونو ته سپکاوی بولی او داسی شواهد هغو اصولو مخالف گنی چی د عدالت د ترلاسه کولو لپاره باید دیوی محکمی لخوا رعایت شی. "

" د شکنجی نه کار اخستل سپکاوی دی. شکنجه هغه حکومت او قضایی سیستم چی هغه پکاروی او منی یی؛ فاسد او خواروی. په هغه وخت کی چی د شکنجی پر بنسټ قضایی سیستم په ټوله اروپا کی د منلو وړ وو د عمومی قوانینو لخوا د هغی ردول د بهرنیو روښان فکرانو او لیکوالو لکه ولتر او بکاریا په شان دملی غرور او افتخار سبب شو. " (پرلرد هافمن ۸۲ پاراگراف)

" قانون ، هر څنگه چی وی د شکنجی څخه د کار اخستلو ملاتړ نه کوی. شکنجه د آزادی او دموکراسی په دفاع هیڅ ځای نلری. چی د هغی شتون د چارواکو لخوا د دغه شان طریقو داستفادی ردول دی. هرکله چی په یو قضایی سیستم کی شکنجه رواج پیدا کړی د یو ساری ناروغی په شان پراختیا مومی او هغه خلک چی ددی طریقې نه کار اخلی نور هم بیرحمه کوی. " (پرلرد هوپ، پارگراف ۱۱۲-۱۱۳)

" د شکنجی څخه د نه ملاتړ دنده او لدی لاری په قضایی بهیر کی د شواهدو ترلاسه کول باید د قدر وړ وگنل شی. په قضایی بهیر کی دغو شواهدو د وړاندی کولو اجازه ، وجدان ته ټکان

ورکوی او د قضایې سیستم د خواری او ناوړه گټې اخستلو سبب گرځي او حکومت په یو غیر اخلاقي ککړتیا کی بنکيل کوی. (گرلرد کارس ول ۱۵۰ پاراگراف).

د امریکې د متحده ایالتونو تجربه:

آزادی / قانونی مراحل

د رامزفلد په مقابل کی د حمدی په قضیه کی^۱ د امریکې د متحده ایالتونو ستره محکمه باید هغو امریکایی اتباعو ته چی ددی هیواد د چارواکو لخوا د "دبمن د جنگیالیو" په حیث نیول شوي وو لږترلږه انصاف قایل شوی وای. قاضی او کرنر، پخپله لیکنه کی گن شمیر خلکو ته داسې وویل:

"...قانونی مرحلی دی ته اړتیا لری چی هغه تبعه، ته چی په امریکا کی د دبمن د جنگیالی په نامه نیول شوی، وخت ورکړ شي چی د یو بی پری سیستم په مقابل کی د خپل نیول کیدو او بندی کیدو پر دلایلو باندي اعتراض وکړي." (۲ صفحه دویم ستون)... د دوامداره جگړی په وخت، د اساسی قانون د اصولو د توازن مناسبه ساتنه د ملت لپاره فوق العاده ارزښت لری خو په همغه اندازه ډیره مهمه ده چی زموږ محاسبی د هغو ارزښتونو په ساتنه کی چی دی هیواد ته ډیر گران دی او یا د امریکې د تابعیت امتیازاتو ته کمی ونکړی.

د لویو چلنجونو او سختو شیبو په مهال کی دي چی زموږ د ملت تعهد د قانونی مراحلو په وړاندی آزمایل کیږی او همدغه مهال دي چی مونږ باید خپل هغوداخلی اصولو دپاره خپل تعهدات وساتو چی په بهر کی مو د هغی لپاره جگړه کړی (ص ۱۲. شپږم ستون)... یو نیول شوی تبعه چی غواړی پدی اعتراض وکړي چی ولي د دبمن د جنگیالی په توگه معرفي شوي. باید اړونده سندونه ورته وړاندي شي او هغی ته د حکومت او یو بی پری تصمیم نیوونکی مرجع سره د مقابلی لپاره لازمه زمینه برابره شی دا مهم حق چی د اساسی قانون نه رامنځته شوی هیڅکله هم له منځه نشی تللی.

قاضی او کرنر ومنله چی په عادی بهیر کی ځینی بدلونونه د منلو وړ دی پدی شرط چی د هغی د اشاری وړ، هغو حقونو احترام وشی چی په اساسی قانون کښي منل شوی دی. دغه بدلونونه د هغه په نظر دادي:

^۱ ۵۰۷U.S.542 (۲۰۰۴)

"په عين حال كې د شرايطو غوښتنه شايد داوې چې د اصلي عناصرو نه پرته، د دښمن د جنگياليو قضايي بهير كيداى شي داسې مطرح شي چې د هغې غير عادې پوتانسيل، د قانون اجرا كونكي باندي ډيري اغيزي په خاطر، پداسې حالت كې چې يو پوځي كشمكش روان دى، سپك شي. (۵۳۴)

د مثال په توگه كيداى شي په يوه قضايي بهير كې، اوريدل شوي آوازي او شايعات د حكومت لپاره ډير معتبر سند په توگه د منلو وړ وي.

همدارنگه اساسي قانون به د دولتي شواهدو په گټه، د يوې فرضيې د تصور څخه زيانمن نشي تر كومه ځايه چې هغه فرضيه د چلنج كولو وړ وي او هغې ته د مقابلي لپاره كافي وخت ور كړ شي،... په مجموع كې پداسې حال كې چې پوره خوندي توب د توقيف د چلنج كولو لپاره اغيزمنه نه وي او يا د دښمن د يو جنگيالي پر وضعيت باندي بې تاثيره وي د پوځي عملياتو په نسبت گواښونه د يو ابتدايي مستقلي كره كتنې د سيستم پر بنسټ او د قضايي اوريدل د يو بې پري تصميم نيونكي په وسيله دومره گرانه نده چې د دولت د لازم چلنج لپاره، د تابعيت اصلي حقوق له منځه يوسي.

د رامزفلد په مقابل كښي د حمدان په بله قضيه كې هم ستره محكمه يو شان موضعگيري وكړه. بناغلي حمدان د يمن اوسيدونكي په كال ۲۰۰۱ كې افغانستان باندي د يرغل په پر مهال ونيول شو او امريكايي پوځيانو ته وسپارل شو. د ۲۰۰۲ كال د جون په مياشت كې هغه د گوانتانامو زندان ته وليږدول شو. بناغلي حمدان د "پوځي كميسيونونو" مشروعيت چې د بوش اداره د گوانتانامو د قضايي بهير لپاره رامنځته كړې وه، تر پوښتنې لاندې راوړ. د قاضي استيون د اكثرېت نظر پوښتنه وويل چې دا كميسيونونه "د نظر له اختلافه پرته د نړيوالو انعطاف منونكو قوانينو يوه برخه ده چې د هغې پر اساس، متهم بايد خپلې محاكمې ته حاضر او دخپل ځان پر ضد د شواهدونه خبر وي." چې په حقيقت كې د محكمې د تيرو خبرو تايبید و و چې ويلي وو "د عادي قانون واكمني پر طبيعي عدالت ولاړه ده چې د هغې پر اساس، هيڅوك د هغو شواهدو پر بنسټ چې متهم يې د خپرلو آزادي ونه لري له مخكې نه قضاوت نه شي كولاى."^۲

^۲ ۵۴۸ U.S. (۲۰۰۶) ۷۲-۷۱